

Štvrtok 10. marca 2011

55. vyzýva vysokú predstaviteľku, aby zriadila delegáciu EÚ v Teheráne, keďže Európska služba pre vonkajšiu činnosť prevzala od rotujúceho predsedníctva zodpovednosť za zastupovanie EÚ v tretích krajinách;

56. vyzýva Komisiu a Radu, aby nabádali Irán, aby vzhľadom na budúci vývoj v Afganistane zohrával pozitívnu úlohu, a zdôrazňuje spoločné ciele EÚ a Iránu, pokiaľ ide o stabilitu Afganistanu a účinný boj proti výrobe ópia a obchodovaniu s drogami;

*

* *

57. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, vládam a parlamentom členských štátov EÚ a vláde a parlamentu Iránskej islamskej republiky.

16. zasadnutie Rady pre ľudské práva (Ženeva, 28. februára - 25. marca 2011)

P7_TA(2011)0097

Uznesenie Európskeho parlamentu z 10. marca 2011 o prioritách 16. zasadnutia Rady OSN pre ľudské práva a hodnotení v roku 2011

(2012/C 199 E/20)

Európsky parlament,

- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv, Európsky dohovor o ľudských právach a Chartu EÚ o základných právach,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Rade OSN pre ľudské práva (UNHRC), najmä na svoje uznesenie z 25. februára 2010 o 13. zasadnutí Rady OSN pre ľudské práva ⁽¹⁾, a zo 14. januára 2009 o vývoji v novej Rade pre ľudské práva vrátane úlohy EÚ ⁽²⁾ ako aj na uznesenia zo 16. marca 2006 o výsledku rokovanií Rady OSN pre ľudské práva a o 62. zasadnutí Komisie OSN pre ľudské práva ⁽³⁾, z 29. januára 2004 o vzťahoch medzi Európskou úniou a Organizáciou Spojených národov ⁽⁴⁾, z 9. júna 2005 o reforme Organizácie Spojených národov ⁽⁵⁾, z 29. septembra 2005 o výsledkoch Svetového samitu Organizácie Spojených národov 14. – 16. septembra 2005 ⁽⁶⁾ a zo 16. decembra 2010 o výročnej správe o ľudských právach vo svete v roku 2009 a politike Európskej únie v tejto oblasti ⁽⁷⁾,
- so zreteľom na svoje naliehavé uznesenia o ľudských právach a demokracii,
- so zreteľom na rezolúciu Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov A/RES/60/251, ktorou sa zriaďuje Rada pre ľudské práva,
- so zreteľom na predchádzajúce pravidelné a osobitné zasadnutia UNHRC, ako aj na predchádzajúce kolá všeobecného pravidelného hodnotenia (Universal Periodic Review – UPR),

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 348 E, 21.12.2010, s. 6.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 46 E, 24.2.2010, s. 71.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 291 E, 30.11.2006, s. 409.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 96 E, 21.4.2004, s. 79.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 124 E, 25.5.2006, s. 549.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 227 E, 21.9.2006, s. 582.

⁽⁷⁾ Prijaté texty, P7_TA(2010)0489.

Štvrtok 10. marca 2011

- so zreteľom na 16. zasadnutie UNHRC a na jedenáste kolo UPR, ktoré sa budú konať od 2. do 13. mája 2011,
 - so zreteľom na hodnotenie UNHRC, ktoré sa koná počas roka 2011,
 - so zreteľom na inštitucionálne zmeny, ktoré prinieslo nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy, najmä na zriadenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a úradu vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku,
 - so zreteľom na články 2, 3 ods. 5, 18, 21, 27 a 47 Zmluvy o Európskej únii v ich znení vyplývajúcom z Lisabonskej zmluvy,
 - so zreteľom na článok 110 ods. 4 rokovacieho poriadku,
- A. keďže rešpektovanie, presadzovanie a ochrana univerzálnej platnosti ľudských práv sú súčasťou etického a právneho *acquis* EÚ a jedným zo základných kameňov európskej jednoty a integrity ⁽¹⁾,
 - B. keďže EÚ a jej členské štáty by mali vo svojich vlastných politikách zaručovať dodržiavanie ľudských práv, aby sa posilnila a zdôveryhodnila pozícia EÚ v UNHCR,
 - C. keďže UNHRC je jedinečnou platformou, ktorá sa zameriava na všeobecné ľudské práva, a špecifickým fórom na riešenie otázok ľudských práv v rámci systému OSN; keďže je poverená dôležitou úlohou a zodpovednosťou za posilnenie presadzovania, ochrany a dodržiavania ľudských práv na celom svete,
 - D. keďže hodnotenie UNHRC má dve časti, pričom štatút orgánu sa prerokúva v New Yorku a postupy v Ženeve; keďže zároveň budú všetky medzinárodné subjekty musieť pracovať na odstránení dvojitych štandardov a zabránení selektívnosti a politizácie riešenia otázok súvisiacich s ľudskými právami,
 - E. keďže otázky suverenity a vnútroštátneho súdnictva už nemožno používať ako ochranu štátov pred kontrolou ich bilancie v oblasti ľudských práv,
 - F. keďže EÚ by mala zohrávať úlohu globálneho subjektu vo všeobecnosti v kontexte OSN a konkrétne v UNHCR a nový prístup v podobe novej Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) by mal byť užitočný na to, aby EÚ dokázala vystupovať efektívnejšie a výraznejšie s cieľom reagovať na globálne výzvy uceleným, konzistentným a účinným spôsobom,
 - G. keďže v rámci ESVČ bolo zriadené riaditeľstvo pre ľudské práva a demokraciu,
 - H. keďže delegácia Podvýboru pre ľudské práva Európskeho parlamentu vycestuje do Ženevy na 16. zasadnutie UNHRC, ako to bolo aj v predchádzajúcich rokoch v prípade zasadnutí UNHRC a predtým zasadnutí predchodcu UNHRC – Komisie OSN pre ľudské práva,
1. zdôrazňuje význam 16. zasadnutia UNHRC, a najmä proces hodnotenia UNHRC, ktorý poskytuje jedinečnú príležitosť na zhodnotenie spôsobu, akým táto rada vykonáva svoj mandát a predstavuje pre radu príležitosť rozšíriť svoje pracovné metódy s cieľom efektívnejšie a systematickejšie reagovať na prípady porušovania ľudských práv; víta skutočnosť, že v rámci procesu hodnotenia UNHRC boli vymenované dve pomocné krajiny, a to Maroko a Lichtenštajnsko;

⁽¹⁾ Článok 2, článok 3 ods. 5 a článok 6 Zmluvy o Európskej únii.

Štvrtok 10. marca 2011

2. víta skutočnosť, že na programe 16. pravidelného zasadnutia sú okrem iného i správy o právach osôb z národnostných alebo etnických, náboženských a jazykových menšín a o podpore a ochrane ľudských práv a základných slobôd pri boji proti terorizmu, ako aj veľké schôdze venované právam dieťaťa;
3. víta skutočnosť, že tento rok boli vymenovaní osobitní spravodajcovia pre tieto kľúčové témy, a berie na vedomie správy, ktoré majú predložiť osobitní spravodajcovia o mučení a inom krutom, neľudskom či nedôstojnom zaobchádzaní alebo trestaní, o slobode náboženského vyznania alebo viery a o situácii obhajcov ľudských práv; vyzýva členské štáty EÚ, aby sa aktívne podieľali na týchto diskusiách;
4. víta nové riaditeľstvo pre ľudské práva a demokraciu a podporuje zriadenie pracovnej skupiny Rady EÚ pre ľudské práva (COHOM) so sídlom v Bruseli, ktorej členmi budú odborníci v oblasti ľudských práv zo všetkých 27 členských štátov EÚ, pretože Brusel je lepším miestom na monitorovanie politik EÚ a bude tu jednoduchšie organizovať viacstrannú činnosť v súvislosti s dvojstrannými aktivitami;
5. podporuje vymenovanie osobitného predstaviteľa EÚ na vysokej úrovni pre ľudské práva a opätovne zdôrazňuje potrebu stratégií jednotlivých krajín pre ľudské práva a demokraciu;
6. zdôrazňuje význam skutočnosti, že EÚ zastáva spoločné stanoviská k otázkam, o ktorých sa bude diskutovať na 16. zasadnutí, a vyzýva členské štáty EÚ, aby posilnili prax EÚ, ktorou je vyjadriť jednu myšlienku prostredníctvom viacerých hlasov, ktorý sa v uplynulých rokoch osvedčil, napríklad v prípade iniciatív EÚ proti trestu smrti;

Činnosť Rady pre ľudské práva

7. opakuje svoju výzvu členským štátom EÚ, aby aktívne odmietali akékoľvek pokusy o narušenie koncepcie všeobecnej platnosti, nedeliteľnosti a vzájomnej závislosti ľudských práv a vyzývali UNHRC, aby rovnakú pozornosť venovala diskriminácii z akýchkoľvek dôvodov vrátane pohlavia, zdravotného postihnutia, rasového alebo etnického pôvodu, veku, sexuálnej orientácie a náboženského vyznania alebo viery;
8. pripomína význam vzájomného prepojenia občiansko-politických a hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv; žiada, aby sa venovala pozornosť otázke vody a hygieny ako základným právam na zlepšenie životných podmienok ľudí;
9. vyjadruje znepokojenie, že najväčšou prekážkou efektívnejšieho výkonu mandátu UNHRC je tzv. politika blokov, ktorá je často dominantná, ako aj jej vplyv na výber krajín a situácií, ktorým UNHRC venuje pozornosť; opakuje názor, že schopnosť UNHRC účinne, v správnom čase a primerane riešiť situáciu v jednotlivých krajinách je rozhodujúca pre jej autoritu a dôveryhodnosť;
10. domnieva sa, že HRC by mala byť lepšie vybavená, aby mohla riešiť dlhotrvajúce aj naliehavé situácie možno prostredníctvom rozšírenia nástrojov pre ľudské práva, využívaním panelov nielen počas zasadnutí, ale aj v čase medzi nimi, a organizovaním zasadnutí mimo Ženevy; s poľutovaním konštatuje, že UNHRC nebola pri niekoľkých príležitostiach schopná pohotovo a dostatočne včas reagovať na situácie vážneho porušovania ľudských práv z dôvodu neexistencie primeraných nástrojov, a podporuje myšlienku nezávislých „spúšťacích mechanizmov“; aktívne sa zasadzuje o vytvorenie samostatných mechanizmov UNHCR na urýchlenú reakciu na krízy v oblasti ľudských práv, ako napríklad na Blízkom východe a v severnej Afrike, v Iráne a v Bielorusku;
11. víta pokusy zriadiť v rámci UNHCR medziregionálnu pracovnú skupinu pre situáciu v Bielorusku; naliehavo vyzýva UNHCR, aby vydala vyhlásenie, v ktorom rozhodne odsúdi vážne porušenia ľudských práv v krajine a represie voči demokratickej opozícii a bežným občanom po prezidentských voľbách 19. decembra 2010, a aby vydala v tejto veci rezolúciu;
12. víta iniciatívu USA predložiť rezolúciu o Iráne; vyzýva členské štáty EÚ, aby rázne podporili zavedenie osobitného mechanizmu pre Irán; vyzýva vysokú predstaviteľku a ESVČ, aby skoordinovala spoluprácu medzi EÚ a Spojenými štátmi americkými v otázkach spoločného záujmu v oblasti ľudských práv, pričom EÚ by mala konať úplne nezávisle, aby bola efektívna a dôveryhodná;

Štvrtok 10. marca 2011

13. víta vyslanie misie OSN na vysokej úrovni pre ľudské práva do Tuniska v období od 27. januára do 2. februára 2011 a rozhodne podporuje celkové vykonávanie jej odporúčaní; opätovne vyzýva na zriadenie nezávislej medzinárodnej vyšetrovacej komisie, ktorá by prešetřila všetky údajné prípady porušenia ľudských práv, ku ktorým došlo po udalostiach zo 17. decembra 2010;

14. podporuje vyslanie misie OHCHR do Egypta s cieľom posúdiť celkovú situáciu v oblasti ľudských práv po zmene vedenia v krajine;

15. víta konsenzuálne prijatie rezolúcie o situácii v oblasti ľudských práv v Líbyi na 15. mimoriadnom zasadnutí 25. februára 2011, v ktorej sa odsudzuje vážne a systematické porušovanie ľudských práv páchané v Líbyi, a poukazuje sa na to, že niektoré z nich by sa mohli považovať za zločiny proti ľudskosti; vyzýva na vyslanie nezávislej medzinárodnej vyšetrovacej komisie do Líbye, ktorá by vyšetrila všetky údajné prípady porušenia medzinárodného práva v oblasti ľudských práv v krajine, a rozhodne podporuje jej odporúčanie pozastaviť členstvo Líbye v UNHRC; v tejto súvislosti víta rozhodnutie Valného zhromaždenia OSN z 1. marca 2011 o pozastavení členstva Líbye v UNHRC;

16. vyjadruje podporu otvoreniu regionálneho úradu OHRHC v stredomorskej oblasti;

17. víta zorganizovanie 14. mimoriadneho zasadnutia venovaného situácii v oblasti ľudských práv na Pobreží Slonoviny, ktoré iniciovali Nigéria a Spojené štáty v súvislosti s výsledkami prezidentských volieb v roku 2010 a ktoré odsúdilo porušovanie ľudských práv a vyzvalo všetky strany, aby plne dodržiavali ľudské práva a základné slobody, ako aj zásady právneho štátu; opakovane vyjadruje podporu výsledkom volieb tak, ako ich uznala OSN, a žiada všetkých aktérov, aby uznali úradnú moc Alassana Ouattaru ako zvoleného prezidenta; podporuje rozhodnutie Africkej únie zriadiť skupinu vedúcich predstaviteľov štátov, ktorej úlohou je mierovou cestou a rokovaniami urovnať povolebnú krízu na Pobreží Slonoviny;

18. v súvislosti so správami osobitných spravodajcov pre situáciu v oblasti ľudských práv v Kórejskej ľudovodemokratickej republike (KĽDR) a pre situáciu v oblasti ľudských práv v Mjanmarsku opätovne vyzýva EÚ, aby verejne podporila vytvorenie vyšetrovacích komisií OSN na zhodnotenie porušovaní ľudských práv v týchto krajinách a na zhodnotenie, do akej miery sú tieto porušovania zločinmi proti ľudskosti; vyjadruje poľutovanie nad nedostatkom spolupráce KĽDR s osobitným spravodajcom a požaduje rozšírenie mandátu osobitného spravodajcu pre Mjanmarsko;

19. naliehavo vyzýva EÚ, aby na nadchádzajúcom zasadnutí Rady pre ľudské práva proaktívne prispela k rezolúcii týkajúcej sa správy o nadväzných krokoch výboru nezávislých odborníkov medzinárodnej vyšetrovacej misie pre konflikt v pásme Gazy s cieľom zaručiť zodpovednosť za porušovanie medzinárodného práva a podporiť odvolanie sa na VZ a mechanizmy medzinárodnej spravodlivosti v prípade, že Izraelská a Palestínska strana nespĺnia svoje záväzky uskutočniť vyšetrovanie podľa medzinárodných noriem, a aby túto rezolúciu podporila; ďalej žiada Vysokú predstaviteľku, aby aktívne monitorovala dodržiavanie zistení „Nadviazania na správu medzinárodnej vyšetrovacej misie o incidente humanitárnej flotily“, čím sa zaručí aby sa dodržala zásada zodpovednosti; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že otázky ľudských práv sa musia najprv prerokovať v rámci Asociačnej rady EÚ – Izrael a spoločného výboru EÚ – palestínska samospráva; je osobitne znepokojený skutočnosťou, že závery Asociačnej rady EÚ – Izrael z 21. februára 2011 neodrážajú pozíciu EÚ k tejto otázke;

20. víta vyhlásenie Vysokkej komisárky OSN pre ľudské práva pri jej prvej návšteve okupovaného palestínskeho územia a Izraela, a najmä jej dôrazný odkaz v podobe kritiky izraelskej politiky osídľovania a vyhlásenia, že „o medzinárodnom práve v oblasti ľudských práv a medzinárodnom humanitárnom práve nemožno rokovať“; zdôrazňuje význam mierovej demokratizácie Blízkeho východu;

Štvrtok 10. marca 2011

21. vyjadruje poľutovanie nad tým, že zatiaľ čo kritériá členstva v UNHCR tak, ako sa stanovujú v rezolúcii Valného zhromaždenia OSN č. 60/251, zahŕňajú plnú spoluprácu s týmto orgánom, súčasná prax dobrovoľných záruk priniesla veľmi rôznorodé a neprimerané výsledky; znovu preto opakuje, že pre všetkých členov by mali byť minimálnou podmienkou členstva okrem spoľahlivých záväzkov k dodržiavaniu ľudských práv aj trvalá účasť na osobitných postupoch; zdôrazňuje význam skutočne konkurenčného prostredia pri výberovom procese; žiada zrušenie možnosti, aby regionálne skupiny predkladali vopred určené zoznamy kandidátov na členov v UNHCR;

22. vyzýva členské štáty EÚ a ESVČ, aby sa aktívne zapájali do hodnotenia UNHCR v roku 2011 a posilnili tak plnenie jej mandátu; zdôrazňuje, že UNHCR by mala byť skôr mechanizmom včasného varovania a prevencie a že na tento účel by sa mali využívať odborné posudky osobitných postupov; opakuje, že je potrebný transparentný a všestranný proces hodnotenia, ktorý zohľadní názory MVO, občianskej spoločnosti a všetkých ostatných zúčastnených strán; vyzýva ESVČ, aby priebežne informovala Podvýbor Európskeho parlamentu pre ľudské práva o stave hodnotenia;

23. opakuje svoje stanovisko, že hodnotenie by malo zachovať nezávislosť Úradu vysokého komisára OSN pre ľudské práva (OHCHR) a odmieta akékoľvek pokusy o zmenu štatútu OHCHR, čo by mohlo negatívne ovplyvniť jeho financovanie a tým aj nezávislosť; víta nedávne vymenovanie asistenta generálneho tajomníka OSN pre ľudské práva, ktorý povedie úrad OHCHR v New Yorku; nazdáva sa, že tento nový úrad pomôže prehĺbiť kontakt, dialóg a transparentnosť medzi Valným zhromaždením OSN a ostatnými útvarmi OSN vrátane Bezpečnostnej rady a OHCHR; zdôrazňuje, že treba zaručiť dostatočné financovanie na zachovanie prevádzky regionálnych a miestnych úradov OHCHR, aby mohli pokračovať vo svojej práci na mieste;

24. trvá na ochrane a posilnení osobitných postupov a zabezpečení možnosti, aby UNHCR riešila konkrétne prípady porušovania ľudských práv prostredníctvom rezolúcií a mandátov týkajúcich sa jednotlivých krajín; zdôrazňuje význam nedeliteľnosti ľudských práv, či už sociálnych, ekonomických, kultúrnych, občianskych alebo politických; so znepokojením konštatuje, že mechanizmus podávania sťažností, ktorý je jedinečným všeobecným mechanizmom orientovaným na obeť, priniesol v porovnaní s vysokým počtom podaných sťažností slabé výsledky; zdôrazňuje, že tento problém treba pri hodnotení UNHCR riešiť;

Všeobecné pravidelné hodnotenie (UPR)

25. uznáva pridanú hodnotu UPR vo forme výmeny skúseností pre všetky vlády, keďže umožňuje rovnaké zaobchádzanie so všetkými členmi OSN a ich rovnakú kontrolu napriek tomu, že krajiny sa musia podrobiť a držať sa odporúčaní na dobrovoľnom základe; poukazuje na to, že do decembra 2011 budú podľa tohto mechanizmu vyhodnotené všetky členské štáty OSN;

26. trvá na tom, že je kľúčové zachovať v Rade pre ľudské práva priestor pre občiansku spoločnosť, a to v záujme jej účasti na dialógu, čím sa otvoria nové príležitosti pre mimovládne organizácie (MVO) vstupovať do dialógu s jednotlivými štátmi;

27. podporuje ďalšie zapájanie MVO do UPR tým, že sa umožní, aby predkladali pracovnej skupine písomné odporúčania a aby sa zúčastňovali na jej poradách;

28. berie na vedomie možnosť, ktorú UPR ponúka členským štátom v podobe zaviazania sa k plneniu ich záväzkov v oblasti ľudských práv a k dodržiavaniu záverov zmluvných orgánov a osobitných postupov;

29. potvrdzuje skutočnosť, že odporúčania by mali byť viac orientované na výsledky, a vyzýva na výraznejšie zapojenie nezávislých odborníkov a vnútroštátnych inštitúcií v oblasti ľudských práv do UPR, aby sa zabezpečilo, že bude účinným mechanizmom prijímania následných opatrení; domnieva sa, že do procesu UPR by sa mohli zaviesť nezávislé posudky, pričom by odborníci sledovali proces hodnotenia a počas schvaľovania záverečnej správy by predkladali zhrnutie a analýzu UPR;

Štvrtok 10. marca 2011

30. vyjadruje poľutovanie nad tým, že prvý cyklus hodnotenia niektorých krajín nespĺnil očakávania transparentného, neselektívneho a nekonfrontačného procesu; v tejto súvislosti uznáva úlohu, ktorú členské štáty EÚ zohrali pri pokúšaní sa o prelomenie „blokového zmysľania“; nabáda členské štáty EÚ, aby poskytovali technickú pomoc na podporu vykonávania odporúčaní;

31. vyzýva členské štáty EÚ, aby sa naďalej podieľali na hodnotení UNHRC s cieľom zabezpečiť, aby medzi prvým a druhým cyklom UPR nevznikla žiadna medzera a aby sa druhý cyklus zameriaval na vykonávanie odporúčaní a prijatie opatrení v nadväznosti na tieto odporúčania; podporuje názor, že štáty, ktoré boli podrobené UPR, by mali poskytnúť jednoznačnú odpoveď na každé odporúčanie a časové plány vykonávania odporúčaní pracovnej skupiny; poznamenáva, že predloženie správy v polovici obdobia o stave vykonávania môže napomôcť tento proces;

Osobitné postupy

32. opakuje, že osobitné postupy sú súčasťou podstaty mechanizmu OSN pre ľudské práva a že dôveryhodnosť a účinnosť UNHRC vo vzťahu k ochrane ľudských práv závisí od súčinnosti s osobitnými postupmi a od ich úplného vykonávania; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozhodujúci význam má posilňovanie nezávislosti osobitných postupov a ich súčinnosti s radou;

33. odsudzuje pokusy o oslabenie nezávislosti osobitných postupov tým, že vlády sú postavené do pozície orgánov dohľadu nad osobitnými postupmi; zdôrazňuje, že akýkoľvek druh kontroly by viedol k spolitizovaniu a poškodeniu účinnosti systému;

34. opakuje, že osobitné postupy týkajúce sa situácie v jednotlivých krajinách sú základným nástrojom zlepšovania podmienok v oblasti ľudských práv priamo na mieste; zdôrazňuje, že mandáty krajín nemožno vzhľadom na kľúčové prvky, ako je ich periodicita a odborné poznatky, na ktorých sú založené, nahradiť všeobecným pravidelným hodnotením;

35. vyzýva členské štáty EÚ, aby obhajovali integritu a zodpovednosť UNHRC pri hodnotení tým, že podporia vytvorenie nadväzného mechanizmu v oblasti vykonávania odporúčaní osobitných postupov, popri prijatí výberových kritérií a transparentnejšieho procesu vymenovania na základe doterajšej praxe, zručností, kvalifikácie a skúseností kandidátov; schvaľuje návrh mimovládnych organizácií na posilnenie kapacity včasného varovania v prípade osobitných postupov prostredníctvom mechanizmu, ktorý im umožní spustiť automatické preskúmanie situácie zo strany UNHRC;

Účasť EÚ

36. víta účasť podpredsedníčky Komisie/Vysokej predstaviteľky EÚ pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku na 16. zasadnutí UNHRC;

37. trvá na tom, aby ESVČ, a najmä delegácie EÚ v Ženeve a New Yorku, zvýšili súdržnosť, viditeľnosť a dôveryhodnosť opatrení EÚ v UNHRC tým, že ešte viac rozvinú medziregionálnu pomoc a spoluprácu, a trvá najmä na zastupovaní záujmov u umiernených štátov vo všetkých skupinách;

38. v tejto súvislosti opakuje svoju pozíciu týkajúcu sa koncepcie „znevažovania náboženstiev“, a hoci uznáva potrebu komplexne riešiť problém diskriminácie náboženských menšín, domnieva sa, že začlenenie tejto koncepcie do protokolu o doplnkových normách týkajúcich sa rasizmu, diskriminácie na základe rasy, xenofóbie a všetkých foriem diskriminácie nie je vhodné; víta sprievodné podujatie organizované delegáciou EÚ pri príležitosti 25. výročia vytvorenia mandátu osobitného spravodajcu pre slobodu náboženského vyznania alebo viery; žiada EÚ, aby spolu s hlavnými podporovateľmi rezolúcie a ostatnými subjektmi vyvíjala úsilie o nájdenie alternatívy k rezolúcii o znevažovaní náboženstiev, ktorá má byť predložená;

39. podporuje medziregionálne vyhlásenie o právach lesbičiek, homosexuálov, bisexuálov a transsexuálov, ktoré sa má predložiť;

Štvrtok 10. marca 2011

40. opakuje svoju podporu aktívnej účasti EÚ na činnosti UNHRC od jej vzniku, ktorá spočíva v podporovaní alebo spolupodporovaní rezolúcií, vydávaní vyhlásení a zapájaní sa do interaktívnych dialógov a diskusií; uznáva záväzky, ktoré EÚ prijala v súvislosti s riešením situácie v jednotlivých krajinách v rámci UNHRC, a zdôrazňuje, že je dôležité, aby sa tieto záväzky dôsledne plnili;

41. podporuje spoločnú iniciatívu EÚ a skupiny krajín Latinskej Ameriky a Karibiku (GRULAC) na vydanie rezolúcie o deťoch, ktoré žijú a pracujú na ulici;

42. vyzýva členské štáty EÚ, aby vyvinuli maximálne úsilie o zachovanie všetkých mandátov osobitných postupov, a obzvlášť žiada o obnovenie mandátu osobitného spravodajcu OSN pre situáciu ochrancov ľudských práv;

43. vyjadruje poľutovanie nad tým, že jedným z vedľajších účinkov úsilia EÚ o dosiahnutie konsenzu je skutočnosť, že neraz budí dojem, že znižuje svoje ambiciózne ciele, a domnieva sa, že EÚ by mala byť pri navrhovaní rezolúcií týkajúcich sa jednotlivých krajín a/alebo pripájaní sa k nim oveľa odhodlanejšia;

44. so znepokojením poznamenáva, že EÚ dosiaľ nebola schopná účinne uplatniť svoj vplyv v rámci širšieho systému OSN; zdôrazňuje, že je potrebné, aby EÚ venovala Rade pre ľudské práva prioritnú pozornosť a lepšie vykonávala koordináciu medzi členskými štátmi, a vyzýva Radu, aby prijala usmernenia na uľahčenie koordinácie a rozhodovania v tomto kontexte a aby sa usilovala o vytvorenie koalícií/spojenciev s kľúčovými regionálnymi partnermi a všetkými umiernenými štátmi v snahe o prekonanie tzv. logiky blokov v Rade pre ľudské práva;

45. z praktického hľadiska upozorňuje na dôležitosť väčšej, primerane vybavenej delegácie EÚ v Ženeve a New Yorku; zdôrazňuje, že udalosti v Ženeve a New Yorku musia byť pevnou súčasťou zahraničnej politiky EÚ, so zameraním na zlepšovanie vnútornej koordinácie, a zároveň vyzdvihuje potrebu primeranej interakcie medzi dvojstrannými a viacstrannými úrovňami;

46. vyjadruje poľutovanie nad tým, že rezolúcia, ktorú EÚ predložila Valnému zhromaždeniu OSN v septembri 2010, aby posilnila svoje „postavenie“ a tým dosiahla súlad s novými inštitucionálnymi opatreniami v rámci Lisabonskej zmluvy, bola odložená na neskôr; poukazuje na to, že toto posilnené postavenie by EÚ umožnilo mať zastúpenie prostredníctvom stálej osoby (predseda Európskej rady a/alebo Vysoký predstaviteľ Únie) a jednotne vystupovať a zvýšilo by viditeľnosť a vplyv EÚ ako globálneho aktéra; trvá na tom, že je potrebné, aby osobitná pracovná skupina ESVČ pokračovala v úsilí o podporu prijatia rezolúcie v úzkej spolupráci s členskými štátmi EÚ;

47. poveruje svoju delegáciu na 16. zasadnutí UNHRC, aby vyjadrila znepokojenie uvedené v tomto uznesení; vyzýva delegáciu, aby informovala Podvýbor pre ľudské práva o svojej návšteve, a domnieva sa, že je nevyhnutné naďalej vysielat delegáciu Európskeho parlamentu na príslušné zasadnutia UNHRC;

48. opakuje svoju výzvu členským štátom EÚ, aby zabezpečili dodržiavanie ľudských práv vo svojich vnútorných politikách s cieľom zamedziť dvojakým normám a so zreteľom na súčasný prístupový proces EÚ k Európskemu dohovoru o ľudských právach (EDLP), pretože zlyhanie v tomto smere by mohlo oslabiť pozíciu EÚ v UNHRC;

*

* *

49. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie vysokej predstaviteľke Únie/podpredsedníčke Komisie, Rade, Komisii, vládám a parlamentom členských štátov, Bezpečnostnej rade OSN, generálnemu tajomníkovi OSN, predsedovi 64. Valného zhromaždenia OSN, predsedovi Rady OSN pre ľudské práva, vysokému komisárovi OSN pre ľudské práva a pracovnej skupine EÚ – OSN zriadenej Výborom pre zahraničné veci.